

Karel Gott - nejznámější Čech, který veřejně mluvil o skrytých procesech řízení

- CZ24 News | 24. února 2020

Úryvek - předmluva z nové knihy o Karlu Gottovi

Karel Gott byl fenomén nejen na poli české kultury, ale svou autoritou, věhlasem a oblibou u veřejnosti byl nejznámějším Čechem, který kdy veřejně promluvil o skrytých procesech řízení u nás i ve světě. Právě jeho reputace a láska národa ke své největší showbiznysové ikoně bránila Gottovým nepřátelům, aby ho za jeho veřejně přiznávané názory pranýřovali a dehonestovali – museli se zkrátka smířit s tím, že když se Mistr rozhodne mluvit, nemohou s tím dělat téměř nic. Samozřejmě se našli rýpalové a kritici, kteří se Karlu Gottovi za jeho postřehy přesto posmívali, ale nikdo se neodvážil zpěvákovu světonázoru veřejně postavit.

Odhalení skrytých souvislostí se Karel Gott dopustil hned několikrát – jednak ve své první knize „rozhovorů na lodi“, kterou v roce 1992 sepsal s R. Sarvašem (*Jak to vidí Gott*),¹ jednak ve známém rozhovoru pro *Lidové noviny*, který vyšel roku 2001 a poté byl ještě několikrát recyklován a bylo z něj citováno (dokonce jej LN po Gottově smrti znovu zveřejnily). Různé další názory Karla Gotta na současné dění, politiku či spíše to, co je za politikou, se od chvíle, kdy média zjistila, že Mistr má tyto nevšední názory, prolínala (k nelibosti mainstreamových a k potěše těch bulvárních) i jeho dalšími rozhovory.

Karel Gott si tak získal řadu příznivců, kteří ho vedle jeho uměleckého talentu obdivovali i pro jeho odvahu říkat veřejně tyto nepohodlné pravdy. I my, jako Národní demokracie, jsme se na to konto v roce 2014 pokusili o aprílový žertík, kdy jsme právě s ohledem na některé Mistrovy názory (především o iluminátech a elitách řídících svět) vydali tiskovou zprávu, ve které jsme uvedli, že nás Karel Gott bude v nadcházejících volbách do Evropského parlamentu podporovat. Dnes bych řekl, že to byla „klukovina“, však nám také hned druhý den volal Gottův manažer, abychom uvedenou informaci stáhli a uvedli na pravou míru, což jsme také udělali. Nutno ale podotknout, že u jemného nátlaku Gottova spolupracovníka to zůstalo – druhá strana pochopila, že šlo o apríl, a když jsme to i posléze znovu zdůraznili, žádný průšvih z toho nakonec nevznikl.

Od té doby měl Karel Gott mé velké sympatie, i když jsem nikdy nebyl velkým fanouškem hudby obecně (nemám oblíbené interprety nebo skupiny, které bych poslouchal, hudbu, podobně jako sport, nijak „neprožívám“). Jeho písně jsem ale měl rád a uvědomoval jsem si, jak jsou pro národ důležité. I proto jsem si šel vystát více než dvouhodinovou frontu, abych se před „českým králem“ poklonil a vzdal mu tak hold, který si tento velký muž zasloužil. Když mne v té dlouhé frontě vyhmátl redaktor serveru *SeznamZpravy.cz* a tázal se mne, proč zde stojím, řekl jsem, že jako správný vlastenec a národovec cítím potřebu poklonit se člověku, který rozdával po čtyřicet let lidem radost. A že Karel Gott pro mne byl „českým králem“, který tu skutečně čtyři desetiletí vládl, lidé ho měli rádi a on měl rád je. Musím se přiznat, že tuto myšlenku nemám ze své hlavy, takto Mistra v rozhovoru se mnou nazval Aleš Hušák a mně se to tak líbilo, že to od té doby používám.

Jak to tak bývá, někdy člověk až příliš pozdě zjistí, kolik toho ztrácíme v tom, kdo nás navždy opustil. Třebaže jsem věděl o Gottových názorech, přiznám se, že jsem neměl tušení o tom, že je veřejně prezentoval už v roce 1992 ve zmíněné knize rozhovorů. Jaké bylo mé překvapení, když jsem si ihned po jeho smrti knihu v antikvariátu objednal a pustil se do jejího čtení...

Nebyl jsem ostatně jediný. Na internetu jsem našel zhruba padesát nabídek této knihy, průměrně

tehdy prodávané za 30 Kč. Už když jsem si ji pro sebe objednával, polovina z odkazů byla starých – kniha byla už prodána, z nabídky stažena, nebo alespoň rezervována. Nedala se zkrátka sehnat. Posledních několik volných kusů jsem si pro sebe a své přátele koupil a pak jen s úžasem sledoval, jak například na internetových aukcích cena knihy stoupá třeba až k devíti stovkám. Nevím, v jakém nákladu kniha vyšla a kolik lidí si ji pořídilo, ale pokud si ji chce pořídít někdo dnes, nemá už šanci. I proto vítám nápad vydat brožuru, ve které by se nejzásadnější citáty Karla Gotta o zajímavých tématech (blízkých politice a historii) zpřístupnily širší veřejnosti.

Koncepce sborníku o Karlu Gottovi má tak jasné členění. První část obsahuje texty mých kolegů, šéfredaktora Aeronetu.cz, pana VK, a člověka z Gottovy branže, hudebního skladatele a zpěváka Petra Hanniga. Oba si Karla Gotta vážili a napsali o něm několik článků, které s jejich laskavým svolením byly do publikace přetištěny. V druhé části sborníku jsou pak ocitovány nejzajímavější pasáže z rozhovorů s Karlem Gottem, ze kterých je zřejmé, že šlo o neobyčejně sečtělého člověka, který nejenže rozuměl historii, ale na základě jejího poznání dovedl předvídat i budoucí děje a procesy a nenechal se zvykat režimní ani mediální propagandou.

Jsem přesvědčen, že i tato část Gottova života je pozitivním vkladem, který tento umělec přinesl našemu národu. Váha jeho osobnosti činí z jeho světonázoru silné memento, se kterým se musejí vypořádat nejen jeho příznivci, ale i ti, kteří ho právě pro jeho lásku k pravdě neměli rádi.

Láska k pravdě je ostatně hodnota, ke které má český národ blízko. Není proto náhodou, že nejpopulárnější český zpěvák, člověk pozitivní, čistý, mravný a pronárodně ukotvený, národem milovaný, byl tím, kdo se nebál říkat pravdu, i když si nemohl být jist tím, zda to pro něj nebude mít nějaké negativní důsledky.

Ten, kdo si naopak i v hodině smutku do Gotta *kopnul* a kritizoval ho, když se ten už nemohl bránit, se před českým národem sám *odkopal* a na věky ztrapnil. Všeljací halíkové, jandové a další zkrachovalé pravdoláskarské existence, které dobře vědí, že je národ nemá rád a nikdy mít rád nebude (ba že jsou mu k smíchu a že jimi pohrdá), nedokázali svoji zášť skrýt a Mistrovu památku se snažili ze všech sil pošpinit. Nepodařilo se jim to, ale v očích národa se zdiskreditovali způsobem, který si ani oni sami nedovedou ve své pýše, domýšlivosti a nadutosti představit. Tento sborník budiž naopak vyjádřením toho, že my, národovci a vlastenci, si Karla Gotta nesmírně vážíme a jeho odkaz budeme bránit.

Když zemřel Václav Havel, lidé byli uměle naháněni do ulic, aby média poskytla srdcervoucí obrázky truchlícího národa. Budovaly se obří pomníky vytvořené z vosku svíček, které ale nevznikly spontánně, ale prosílchá se, že byly zaplacené a na zakázku vyrobené (obří voskové srdce), uměle instalované, aby se staly pro média chytlavými a pro upevnění režimu tolik potřebnými symboly. K vile Karla Gotta ale nosili svíčky, květiny a vzkazy lidé sami od sebe, ze všech koutů Čech, Moravy a Slezska, Slovenska. Tolik svíček neměl v této zemi nikdo, ani Václav Havel s voskovým srdcem „dodaným na klíč“.

Karel Gott mi byl sympatický i tím, že své názory nikdy neodvolal, třebaže se mu za ně někteří posmívali. Jak bude ve sborníku zmíněno, vysloužil si za ně i „anticenu“ *Bludný balvan*, předávanou samozvaným „skeptikem“ Jiřím Grygarem, který jsem v roce 2011 (rovněž bronzový) dostal za články na serveru FreeGlobe.cz, který jsem tehdy redigoval, i já. Jsem na tu cenu dodnes hrdý.²

Reagoval jsem na to projevem,³ který jsem při osobním převzetí *Balvanu* pronesl a ve kterém jsem řekl, že „anticenu, kterou si její laureáti často z pochopitelných důvodů nechtějí převzít, jsem si převzal s chutí. Jsem totiž přesvědčen, že vypovídá mnohé spíše o těch, kteří ji udělují, než o těch, kterým byla vnucena.“ V závěru jsem pak tuto myšlenku zopakoval ještě ostřeji: „Je to váš bludný balvan, ne můj. A řeknu to ještě jinak – v intencích toho, jak jste svoji cenu vlastně sami nazvali (ve

zkrácené podobě ji nazýváte *Bl.B.*): chcete ze mne dělat blbce, ale přitom děláte blbce sami ze sebe.“

Přesně v tomto smyslu se ztrapňují všichni ti, kdo dnes plivou na legendu, kterou Karel Gott nejen byl, ale kterou i zůstane. Neuvědomují si, že jejich plivance nikam nedoletí, ale pouze jim stékají po bradě a činí z nich uslintané nenávistníky. Místo, aby hledali a milovali pravdu, chtějí ji umlčet. Druhým nasazují psí hlavu, ale přitom jsou sami prašivými psy tohoto zpropadeného a pokryteckého polistopadového režimu.

Na jejich malost ale národ časem zapomene. Na koho nezapomene, to jsou jeho velikáni. Karel Gott byl takovým velikánem.

Vážený Mistře, nikdy nezapomeneme...

Adam B. Bartoš,

v Praze dne 6. února 2020

knihu je možné si objednat zde

<http://knihyabb.cz/domu/1910-022-karel-gott-a-jeho-alternativni-nazory-sesit-c-22-leden-2020.html>

¹ Sarvaš, Rostislav; Gott, Karel: *Jak to vidí Gott. Rozhovor na lodi*, Studio pět a Panok finanž a.s., 1992

²

<https://www.sisyfos.cz/clanek/536-bronzovy-bludny-balvan-2011-adam-b-bartos-a-tym-serveru-freeglobe-cz>

³ Bartoš, Adam B.: *Proč mi nevádí anticena Bludný balvan*, 4. 4. 2012.

<https://abbartos.wordpress.com/2012/04/04/proc-mi-nevadi-anticena-bludny-balvan-projev-video/>